

[Aksel Larsen.]

og lad være med at komme med fantastiske Planer om, at Regeringen for Statens Penge skal give en Hædersgave til torpederede Søfolks efterladte efter Krigen. Lad os gøre noget med det samme, noget reelt, noget, Søfolkene begriber. Giv dem den treskiftede Vagt! Vi har forhandlet om det før, og det ærede Medlem Hr. Brorsen og alle andre, som nu taler kønne Ord om Danmarks heltemodige Søfolk, der sejler over Vesterhavet med Landbrugsprodukter til England, stemte med Iver og Fanatisme mod den mindste Indrømmelse til de danske Søfolk. De maatte ikke faa ordentlige Lønforhold, ikke ordentlige Bemandingsforhold, ikke treskiftet Vagt.

Lad os begynde med at tale om de Ting, lad os se, hvorledes de kønne Ord bliver omsat til Handling, naar vi skal til at behandle den Slags Forslag herinde igen, og lad os saa samtidig faa forebygget, at Udviklingen i øvrigt kommer til at gaa i samme uheldige Skure som under den sidste Krig. Man har fra Regeringspartiernes Side forsikret, at det vil ikke ske, og man har fra Regeringspartiernes ærede Ordførers Side forklaret, at der er jo gjort alt for at forhindre det, for der er en hel Mekanik af Love og Nævn og Raad, og jeg ved ikke hvad, organiseret med det Formaal for Øje.

Ja, jeg beklager meget, men den hidtidige Udvikling under Krigen har desværre vist sig at gaa i nøjagtig samme Retning, i nøjagtig samme Skure som Udviklingen under den sidste Krig. Priserne er steget paa praktisk talt alle Omraader, Arbejdernes Levevilkkaar er forringet, og alle Forbrugere har faaet svært ved at faa Indtægterne til at slaa til, Arbejdsløsheden er voksende, og hvordan Kaarene under denne Dyrktid er for Aldersrentenydere, Invaliderentydere og dermed ligestillede er noget, som jeg ikke skulde tro, man behøver at beskrive herfra, det burde dog enhver kunne forestille sig. Der bliver til Forsvar for Prisstigningerne sagt, at vi er jo ikke Herre over dem. Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch sagde, at man maa ikke forlange, at Prisstigningerne skal bekæmpes, fordi der er en Del af dem, der kommer udefra. Jeg er for det første ikke af den Mening, at Prisstigningerne ikke kan bekæmpes, og for det andet er jeg ikke af den Mening, at alle Prisstigninger eller blot de væsentligste kommer udefra. Jeg ved ikke, hvad man mener om Prisstigningen paa vore hjemlige Produkter, paa Landbrugets hjemlige Produkter, som det jo ikke faar stigende Priser for i England — om det skyl-

des Forholdene paa Verdensmarkedet, at Priserne stiger herhjemme. Jeg er ganske vist ikke saa sikker paa, at det er Landbrugerne, der skummer Fløden ved de Transaktioner, der foregaar, jeg tror, at Gevinsten gaar i andre Lommer, men Kendsgerningen er, at disse indenlandske Produkter er steget ganske kolossalt. Jeg ved ikke, hvad man mener om et Produkt som Havregryn, der er steget med 50 pCt., om det skyldes Forholdene i Brasilien eller andre Steder. Eller Brændet i de danske Statskove, som er skovet for et halvt eller et eller to Aar siden; det er ogsaa steget i Pris, efter Sigende efter Ordre fra Landbrugsministeriet. For det første mener jeg, man kunde have forhindret denne Prisstigning, og for det andet kan man ikke undskylde den med, hvad der sker internationalt. Som bekendt er Omkostningerne ved Skovningen, nemlig Arbejdslønnen, ikke steget, og den var ikke højere for et halvt eller et helt Aar siden end nu, saa den kan ikke betinge nogen Stigning paa Brændet nu. Skovbrændet er kun et enkelt Eksempel af de uhyre mange Eksempler paa Prisstigning af en saadan Art, saa jeg skulde ikke tro, jeg kom i Strid med nogen Husmoder her i Landet, hvis jeg siger, at Priserne for almindelige Livsformødenheder er steget gennemsnitligt med 20—30 pCt., og det sker samtidig med, at man ingenting har gjort imod det.

Ganske vist er der skabt den omtalte Mekanik. Det første, Rigsdagen gjorde, var at vedtage en Bemyndigelseslov, som gav Regeringen absolut og uindskrænket diktatorisk Bemyndigelse til at gribe ind over for Prisstigninger, til at sikre Varelagrene, saa at Befolkningen kunde faa de Varer, den skulde have, og til at straffe Vareaager og Hamstring og lignende med indtil 2 Aars Fængsel eller Bøder paa indtil 50 000 Kr. samt Beslaglæggelse af de Produkter, hvormed Lovovertrædelserne søgtes begaaet, og den Gevinst, de havde tjent ved Lovovertrædelserne. Regeringen fik fuldkommen uindskrænket Bemyndigelse til at foretage det i denne Henseende fornødne. Jeg har ikke set, at denne Bemyndigelse er resulteret i noget som helst af Betydning. Det eneste, jeg har bemærket, er nogle Udtalelser af Lederen af Priskontrolraadet, men jeg ved ikke, hvad det pludselig har med dette at gøre. Priskontrolraadet har eksisteret i 2—3 Aar, og det har i den Tid intet som helst gjort over for Priserne andet end vistnok over for Priserne paa kosmetiske Artikler. I Mellemtiden har man nu skabt et erhvervsøkonomisk Raad, som